

נישק את הכותל - אבל הוא לא שר

כ ששאלו את ליאון צ'רני, אחד מ- עורכי-הדין של סמי דיוויס, מדוע סמי לא ישיר בארץ, כשישעה כאן שלושה ימים, ענה: עצם בואו מסמיק כדי לה- רים את המוראל של צה"ל.

ככה, חשבנו בליבנו, והשחנו את ה- ציפורניים.

כשסמי הגיע בסוף, התברר שהשלו- שה ימים הם רק 23 שעות.

בשעה הראשונה הוא חיבק את הק- הל בשדה-התעופה.

אחר-כך נסע למלון ובילה שעתים בחברת ידידיו החדשים, ראה את תל- אביב ושקפת מחלון-חדרו, ופרץ בבכי מרוב התרגשות.

שלוש שעות נוספות בילה במסיבת- קוקטייל רעשנית, בחדר צמוף וחם. ה- אורחים דחפו אותו, משכו לו בשרול, וכל פעם כשהתקרב צלם, חיבקו אותו בהתלהבות, כדי שהידידות תונצח, וזאת בלי לשאול אותו אם הוא מעוניין בכלל.

למרות זאת, המשיך סמי להיות חביב, כשבמיו מילה חביבה לכל אחד.

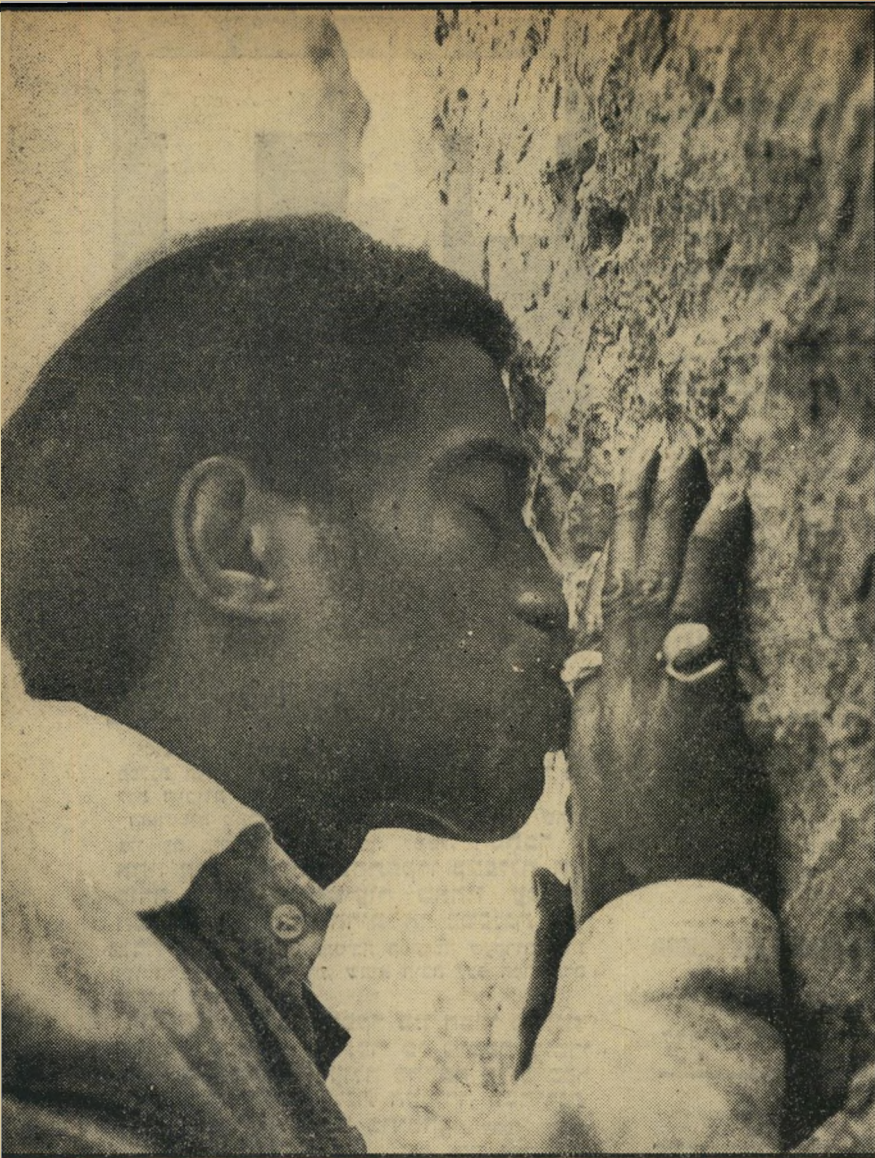
למחרת, השכם בבוקר, לקח אותו צה"ל לסירור בירושלים ובמוצבים.

הוא קיבל במתנה מפת תבליט של ירושלים מהאלוף רחבעם זאבי, נישק את הכותל ולחץ כל יד שהושטה אליו.

הצלמים והעיתונאים כימעט דרסו אותו, וסתם סקרנים לא נתנו לו רגע מנוחה.

אבל לסמי לא היה איכפת. כי הוא מרגיש אצלנו כמו בבית, ואוהב את כולנו.

ואם הייתם מכירים אותו גם כן,

סמרי

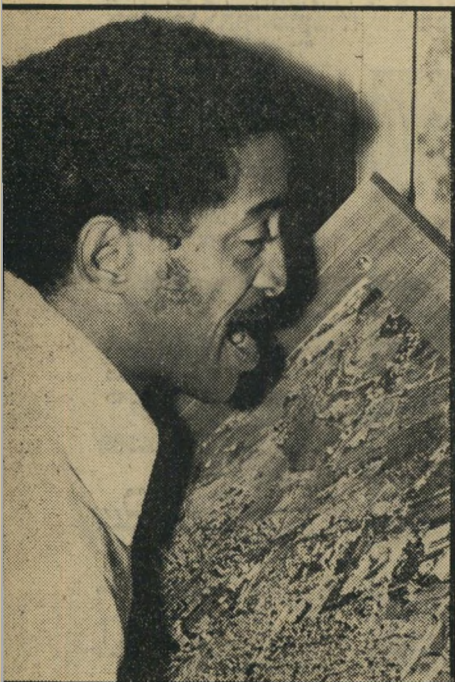
נישק את

קוקטייל בתל-אביב: חתיכות ומעריצים -

אולם אתם יכולים להתנחם בהבטחה של סמי, אותה הטיח כאשר רואינו על- ידי עיתונאי של "שידורי ישראל": "הא-

הייתם מאמינים לו כמוני, שאם הוא לא שר הפעם - סימן שהוא באמת לא יכול.

מתנה: עם תבליט ירושלים

רץ הזאת זה משהו מיוחד במינו. איזה עם! איזה חיילים! איזה אמביציה! כל לב יהודי ממש גואה למראות האלה. לא כל שכן לב של יהודי-כוש, כמוני. זה היום הגדול ביותר בחיי! וכדי ל- הסיר את החששות שהובעו בפניו על ביקורו הקצר - הוסיף סמי בטון מר- גיע: "אל תדאגו, אבוא לכאן לכמה ימים, כדי לחופיע בפני החיילים!" כאילו שהצהרות כאלו לא היו צפויות ממנו של סמי דיוויס. הבו.

וקצת יידישקייט: עם נטור קרתא -

ים: סבלנות של מלאך

אבני הסתכל על המלצר כאילו לא ראה חשבון מימיו ואמר: "מה פיתאום אני מש- לם? אני? אני נראה כמו משהו שמשלם בשביל כחורות?"

בסוף הוריד אבני את דמי הארוחה מ- חמישים הלירות. בחצות יצאה השירה ל- תל-אביב. הבחורות היו סחוטות ועייפות, האיפור של ראיין רוז נזל להן לעיניים, הנעליים של רוזי לחצו להן כרגליים, והבג- דים של ביבה היו רטובים מזיעה, אפילו שרם אחיזנינו לנודני החצות